

ט-ט-ט

ט-ט-ט
ט-ט-ט

תל-אביב, י"ז חשוֹן חלְיָב
5.11.71

לכבוד
הה' גולדה מאיר
ראש הממשלה
ירושלים.

גולדה היקרה,

הופתעתி לקרואames את מכתבך מיום 7.11.71. צר לי מאד עלך, שיש אנשים
המשמעותם המבוססת על עובדות מסוימות.

בישיבתך עם משלחת מזכירות ברית יוצאי מרוקו בתאריך 14.7.71, שאלת אותה:
"מדוע לא מצאתי לנוח, אף פעם ליקום ולהבהיר באלו מסיבות ובאיזהקשר אמרת הדברים".

אם זכרוני אינו מטעה אותו, השבתי בין השאר, כי אין אני אחראי לפירוטים שנעשו
בנסיבות כליה התקורת וכי בהזדמנויות שונות אמרת כי אכן, הדברים סולפנו.

בכנס לציון סיום חגיגות המימונה בו הייתה אורחת הבודד שלנו, שהתקיים בירושלים,
ב-19.5.71, לחרת הפגנת "הפנתרים השחורים", אמרתי, כי נפגשתי עם כמה מנציגיהם וכי יש
ביןיהם "בחורים נחמדים", כמו כן גיליתי באותו מועד את האלימות והפוגיעות בנפש וברכוש
של אנשים חפים מפשע, ביניהם שוטרים אשר מלאו את תפקידם, שוטרים אשר הביאו לנו את
מלוא העזרה בארגון החגיגות וביניהם ידידים ואף ילידי מרוקו ...

בתשובה על דברי אמרת בין השאר; שאלה המתפרקם ומשליכי בקבוקי מולוטוב על
שוטרים יהודים אינם "נחמדים".

בנסיבות ההזדמנויות השונות הסברתי כי אכן אמרת הדברים בהקשר עם זריקה בקבוקי מולוטוב.

אם לא הכחשתי את הדברים לאחר פגישתנו הנו"ל, זה רק משומן הזמן הרבה מאז,
כי לא ייחסתי להם כל משמעות רצינית, ומפני שלא ראיתי טעם לחידוש הירוח בנוסא, ובן
מפני שלא נשאלתי עלך ע"י איש. לא ידעתי כלל, שטוף דברים הולך ומחפש, וכי את
מייחסת לטופ זה חשיבותו כלשהי.

לאחר כנס סיום חגיגות המימונה - יחד עם משלחת של מזכירות בי"מ - נפגשתי עם
ראשׂו, "הפנתרים השחורים" במשטרת ירושלים,שעה 9 בערב עד אור הבוקר של יום 20.5.71,
ובן באותו יום עד לשעות אחר הצהרים. 3 ימים לאחר מכן, ב-23.5.71, נפגשתי שוב עם
בעירית ירושלים במשך 5 שעות. מטרת כל השיחות היה לשכנע אותם להפסיק את המאבק האלים
והמלחמה נגד הסדר הציבורי, ואכן הם החלו בכתוב ובעל-פה.

כשנוכחות לדעת שלא יכולתי לעמוד בהבטחותיהם, נתקתי המגע עם, בעיקר עם אלה
שהבטיחו ולא כבדו את הבטחותם. אני לא מצטער על הנסיוּן שעשית עם חברי ולא מצטער
שהחלטתי לטפל בנוסא, על אף נסיבות לשכנע אותה לעשות כן.

הטיפול האחרון שלי בנושא היה תגובה על כרוז שהופץ ע"י תא הסטודנטים של מפ"ם
ושי"ח באוניברסיטה ביום 31.5.71.

גולדה היקרה,

בפגישתנו עמר (ב-14.7.71) נטינו לשף אותו במשינו ואפ' ספרנו לך בין השאר על קרן המילגות שהקימו בשיתוף פעולה עם המוסדות להשכלה גבוהה בארץ לפני שלוש שנים, עבור סטודנטים מהורים בעלי הכנסתה נמוכה ומשפחות ברוכות ילדים, אשר תגייע השנה לכ-200 ל"י. ספרנו לך על מבצע שיעורי-עוזר לילדים הלומדים בכחות ז'-ח' וביב' במקצועות מתמטיקה, עברית ואנגלית, מבצע אשר יקיים כ-10.000 תלמידים משבוננו ועירות פיתוח ושיחייב אותנו לגיט סכום של כ-750.000 ל"י. ספרנו לך על כוונתנו להקים מדור לחקיר יהדות צפון אפריקה ליד אוניברסיטת תל-אביב, כדי להכיר יהדות זו, לשם חתנו מצאנו עידוד רב והנושא מתקדם ויעלה כמייליאון ל"י בשנים הקרובות. ספרנו לך על התערוכה שאנו מארגנים בחגיגות 25 שנה למדינה, שתתקיים במוזיאון ישראל בשנת 1973 – בעזרתה האדיבת של הברונית אליקס דה-רוטשילד, אשר משקיעה בכך ממונים עצומים ולאחרונה מעודדת את הפעולות החינוכיות שלנו. כן ספרנו לך על הכנסת הבינלאומי של יהודי צפון אפריקה שיתקיים בפסח הבא עליינו לטובה, אשר מטרתו לקרב יהודי צפון אפריקה החיים עדין בחו"ל, לארץ ובעייתה, וכן על חגיונות המימון הקרובות אשר יקיפו השנה כ-200.000 חוגגים ובהם ננסה לשף את כל הציבור על כל עדותיו בארץ. הזכרתי לך רק חלק מהדברים, בעיקר אלה בהם אני קשור במישרין.

רצינו באותה פגישה לציין מקטה מהדברים בהם אנו פעילים ומשמעותם הרבה זמן, מממים ואמצים. דברים שלא באים לידי ביטוי נאות, לדאוני הרב. לעומת זאת נוצרה בארץ תדמית שלילית על יהדות צפון-אפריקה ועדות המזורה בכלל כתוצאה מבוררות, דעות קדומות וمسئלות ברובן. חלק מאשמה זו מוטלת על הממוניים על ידי התקורת למיניהם.

עזרך לנו, ובכלל, היא חיונית לשיפור המצב. זכור לך בודאי שהצעתי לך בכנס הנ"ל לקבל על עצמו את התואר "מיומנית", תואר שיחייב אותך גם להשתף בשמות שלנו והסתמך בכנס הנ"ל התקבלה בשמה ובמחיאות כפיים של כלל המשתפים.

ואבן בחכניותינו נקבע, כי נבקש אותך לפתח הכנסת הבינלאומי של יהודי צפון-אפריקה שיפתח בתאריך 28.3.72, בשעה 9 בבוקר, וכן לבקש אותך להופיע בעצרת "חגיונות המימונה", שתקיימים באיסרו חג הפסח – 6.4.72 בערב.

אני מבקש סלייה אל שהארחי בתשובי זו. עשייתי זאת מתוך הערכה בנה לך ומתרוך תקופה להבהיר את הדברים עד כמה שאפשר.

לא אתנגד אם תחליט להביא לידיות אותם החברים שלחתם להם העתק ממכתבך – את מכתבך זה.

בממוד רב,
ו.ג.
ש. בון-שמחוֹן